Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciurĭ:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie: în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fia-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 117. **Brașov, Sâmbătă, 27 Mai (8 Iunie)** **1895.**

Ce sĕ facem?*)

III.

Brașov, 26 Mai v. 1895

Décă se va sĕvêrși procesul de premenire, de care am vorbit în articulul nostru premergĕtor; décă cu concursul tuturor bărbaților credincioșĭ causei și desinteresațĭ se va pune capĕt stărilor bolnăvicióse și anarchice în sînul partidului, atuncĭ, dér numai atuncĭ, vom puté păși cu prospecte sigure de reușire la o concentrare puternică și sănĕtósă în mijlocul nostru.

Până atuncĭ, în situația, în care ne aflăm. nu se póte începe nimic serios, nimic ce ar puté servì spre ameliorarea ei.

Adversarii noștri vor sĕ ne desfiinţeze nu numai ca națiune, dér și ca partid politic, vor sĕ ne spargă rêndurile și sĕ nimicéscă organisația nóstră, atacându-o chiar în cadrele ei. De aceea au lansat ei procesul Memorandului, de aceea caută sĕ tragă consecințele cele mai crudele și monstruóse din sentința pronunțată în acest proces.

Aceia dintre noi, carĭ într'un mod séu altul, cu voiă orĭ sedușĭ și neorientațĭ fiind, ațîță și nutresc adĭ focul desbinării în popor, lucră prin urmare în interesul dușmanilor causei nóstre.

Contra acestor inimicĭ ai consolidării nóstre interióre trebue sĕ ne apĕrăm, lucrarea subversivă a acestora trebue sĕ o zădărnicim mai întâiu, ca sĕ putem face front cu tăriă dușmanilor esternĭ.

Nemerniciile, ce se petrec în mijlocul nostru și carĭ au ajuns a submina orĭ-ce autoritate și a face cu neputință orĭ-ce lucrare seriósă și sistematică în sînul partidului nostru, trebue sĕ le demascăm și sĕ le înfierăm fără șovăire și crutare, căcĭ prea marĭ interese sunt în joc, prea mare este rĕspunderea ce-o avem cu toții față cu națiunea, decât ca sĕ mai tolerăm, ca poporul nostru atât de nĕcăjit și maltratat sĕ fiă ținut și mai departe într'o buimăcélă, care cu timpul îl póte înstrăina de bărbații sĕi cei mai demnĭ, cei mai apțĭ și cei mai devotațĭ.

Din norocire sunt încă puținĭ la numĕr cei ce, orbițĭ de patimă, se pun cruciș și curmeziș în calea consolidării nóstre. Poporul este brav ca tot-déuna, curat și constant în sentimentele sale, gata de orĭ-ce jertfă pentru binele sĕu și setos și doritor de-a se vedé condus cu tăriă și cu succes.

Ce împiedecă dér pe bărbații noștri serioșĭ și conscii de misiunea lor înaltă în serviciul causei acestui brav popor, de a-șĭ da mâna, de a striga un *Quos ego* tuturor celor ce turbură lucrarea de consolidare și de a face rênduélă în partid?

La lucru dér!

Trebue sĕ restabilim autoritatea, ordinea și disciplina între noi.

Frământările personale trebue sĕ înceteze odată pentru tot-déuna și în discusiunile nóstre, în sfătuirile și lucrarea nóstră sĕ ne conducem numai și numai de principiile luptei, ce-o purtăm; aceste principii sĕ-le lămurim și sĕ-le stabilim bine în consonanță cu programul nostru, ca sĕ scim cine merge cu noi și cine contra nóstră.

Increderea atât de mult sdruncinată îșĭ va relua atuncĭ imperiul sĕu binefăcĕtor, și dela Olt până la Meseș dela Tisa și Mureș până la Someș numai un gând și un plan sĕ ne conducă în lucrarea nóstră de apĕrare, numai un spirit și o însuflețire sĕ ne pĕtrundă în lupta nóstră de emancipare națională.

Concentrate ast-fel tóte elementele sănĕtóse, harnice și cinstite în sînul partidului nostru, ne va fi ușor de a procede la o mai tare și mai trainică organisare a forțelor lui, dându-i conducerea, de care are lipsă în aceste momente critice și hotărîtóre pentru sórtea nóstră.

Aicĭ însĕ vom da de piedecile, ce ni-le opune guvernul cu ordonanțele sale cunoscute, prin carĭ, în urmărirea politicei nefaste de distrugere a elementului român, și-a încercat norocul, sperând, că dóră dóră îi va succede a escamota cu ajutorul acestor ordonanțe dreptul nostru legal și constituțional de a ne organisa în partid și de-a avé programul, ce corĕspunde trebuințelor, postulatelor și aspirațiunilor îndreptățite ale poporului român.

Peste câte-va dile se împlinesce un an, de când vestitul Hieronymi ne-a surprins cu ordonanța sa de disolvare a comitetului partidei nóstre naționale și de interdicere a funcționării acestui partid și, precum am arătat și am constatat de repețite-orĭ, până adĭ partidul n'a întreprins încă nicĭ un pas serios spre a remonstra contra acestei ordonanțe ilegale și neconstituționale, și a pretinde cassarea ei.

Legea fundamentală de stat privitóre la responsabilitatea miniștrilor (art. de lege III din 1847/48) dice în § 32 p. a.), că miniștrii pot fi trașĭ la rĕspundere „pentru orĭ-ce faptă séu *ordonanță*, care vatămă independența țerii, *garanțiile constituțiunei, dispositiunile legilor esistente, libertatea personală* séu sânțenia proprietății, și pe carĭ le sĕvêrșesc în calitatea lor oficială, respective le emit".

Am fi fost și am fi dér în drept, după lege, de a cere punerea în stare de acusațiune a ministrului, care a dat ordonanțele monstruóse dela 16 Iunie, 7 Decemvre 1894 și dela 6 Ianuarie 1895, prin carĭ se vatămă necontestabil atât garanțiile, ce ni-le oferă constituția esistentă, cât și dispositiunile legilor și libertatea nóstră personală.

Décă însĕ acésta nu ni-a fost și nu ne este cu putință din simpla causă, că nu suntem representațĭ în cameră, urméză óre de aicĭ, ca noi sĕ suferim acele grave vătămărĭ, sĕ suferim în tăcere sĕ ni-se încalce drepturile cetățenescĭ și sĕ ni-se interdică ceea ce este permis și de ceea ce se folosesc în esercitarea dreptului lor constituțional toțĭ conlocuitorii și concetățenii noștri?

Suntem pe deplin convinșĭ, că și ministrul din cestiune va fi recunoscut în interiorul sĕu absoluta neîndreptățire și absurditatea ordonanței sale dela 16 Iunie anul trecut, dér a riscat acest pas, calculând, — ca de ordinar la orĭ-ce act de volniciă întreprins în detrimentul poporului român, — la neunirea și neputința nóstră și-șĭ va fi dis: „isze az oláhokkal most rövid uton el kell bánni".

Și când a vĕdut, că noi nu ne mișcăm și nu întreprindem nimic contra pasului sĕu monstruos, ci în loc de a prinde taurul de córne, într'un târdiu numai se întrunesce o adunare de alegĕtorĭ, convocată în pripă la 28 Noemvre an. tr., fără a representa partidul ca atare; când a vĕdut, că acéstă adunare vine și protesteză numai în genere contra ordonanței sale, și că prin cealaltă enunciațiune a ei, că „voesce sĕ se susțină vechia organisațiă a partidului", îi dă prilegiu de-a susține, că s'a luat o hotărîre ilegală, denegându-se valabilitatea unei ordonanțe ministeriale, Hieronymi și-a dis: acum am sĕ le pui paprică peste ordonanța mea dela 16 Iunie și sĕ-i dau calitatea apĕrării legalității, ce n'o avea până acuma, și așa a scos la lumină ordonanțele din 7 Decemvre și dela 6 Ianuarie, în urma cărora s'au pus în mișcare și șefii autorităților politice din țeră, publicând, că nu se

*) A se vedé n-rii 112 și 115 ai „Gaz. Trans". din a. c.

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Cecilia.

De *Lugi Capuana.*

(3) (Urmare).

— „Cuvintele d-tale de mai dĕunădĭ; acea amintire constantă de mine acum de timp așa de îndelungat; epistolele, carĭ dau mărturiă despre un suflet nobil: tóte îmĭ arată sentimente, carĭ nu sunt de tóte dilele; ast-fel e firesc, că inima mea n'a putut sĕ rĕmână indiferentă. In situația în care mĕ aflu, eu am mai multă nevoiă de variațiune, decât orĭ care altă femeiă. Fiă închipuire, orĭ realitate, însĕ eu nu înțeleg de ce noi am puté sĕ deosebim așa de mult ceea ce póte sĕ ne servéscă de mângăere? Singur ce caut, este mângăerea; este mulțumirea unui gol, unei dorințe, care mĕ ațîță și mĕ dóre așa de mult; și nu-mĭ pot da sémă, că óre nu spre acest scop ne este dată și închipuirea?"

— „Sunt răpit" strigaiu „de o ast-fel de vorbire".

— „Nu-țĭ închipui nimic despre mine... Mĕ tem, că te vei înșela".

— „Ițĭ jur" strigai în acest moment cu tótă seriositatea „că dorințele, speranțele mele nu trec peste ceea ce mi-ai dat până acum".

— „O, bărbații tot-déuna vorbesc ast-fel!"

— „Ițĭ pot dovedi prin fapte".

— „Dér nu eștĭ și d-ta bărbat?"

— „Puțin mai alt-fel, decât ceilalțĭ".

— „Ei bine: ț'am împlinit dér dorința; am venit; ț'am spus ceva mai mult, de cum trebuia sĕ-țĭ spun; sĕ ne despărțim, ca prietinĭ bunĭ și sĕ ne uităm unii pe alții".

— „De ce sĕ ne uităm?"

— „Va fi mai bine".

— „Décă între noi nu-șĭ află loc iubirea, cum dicĭ d-ta, atuncĭ póte barĕmĭ sĕ esiste amiciția".

— „Amiciţiă între bărbat și femeiă este un amor, care nu vré sĕ se arate cu față nedescoperită".

— „Sĕ cedăm dér sorții" am dis oprindu-mĕ.

Și prindêndu-i mânile, am privit adênc în ochii ei, pe buzele mele se ivi surîsul speranței și ochii-mĭ o implorau tăcut.

— „Ast-fel te deosebescĭ d-ta de ceilalțĭ bărbațĭ!" strigă ea cu amărăciune, întorcêndu-șĭ capul.

— „Imĭ esplicĭ greșit cuvintele".

— „Sĕ nu ne mai vedem unul pe altul" începù ea din nou cu glas mișcat. „D-ta reîntórce-te l'a ocupația-țĭ liniștită, eu... la urît și la luptele vieții. Curat din prevedere încunjur a întra cu d-ta în relații mai strînse. Décă așĭ crede impulsurilor d-tale, promisiunilor ce-mĭ dai, m'așĭ pregăti numai la amăgirĭ înfiorătóre. O lună, două, șése lunĭ, sĕ dicem un an — și-apoi s'a sfîrșit cu tóte; fenomenul ceresc ar fi o apariţiă nesuferită. Nu este vătĕmare mai rea, decât aceea, ce se face asupra încrederei în sine, ea e rană incurabilă. Tot-déuna am gândit ast-fel, când inima mea a fost înșelată de-o fericire nesigură și 'mi-aducea înaintea ochilor chipurĭ frumóse — ér contemplarea mea tot-déuna mĕ salva în ast-fel de casurĭ. Vorbesc, cum simt; nu mĕ arĕt mai virtuósă, decât sunt. Dóră n'am avut încă ocasiune sĕ stau față în față cu pasiunĭ, carĭ nu sufer resonarea, însĕ vor veni, fiĭ convins, că am încercat oposiția".

— „Décă orĭ-care femeiă ar gândi ast-fel, ca d-ta, atuncĭ ce s'ar alege din lume" îi disei în glumă.

— „Pentru mântuirea lumei" îmĭ rĕspunse „predicĭ frumos, însĕ argumentezĭ rĕu. Dér vedĭ, eu însu-mĭ învêrtesc în minte atâtea teorii frumóse în momentul de față, numai pentru-ca sĕ-mĭ esplic corectitatea venirei mele aicĭ".

— „Vedĭ" i-am dis „prea afară din cale meditezĭ, mai bine iubesce".

Și i-am strîns brațul. Și-a plecat capul și se vedea pe ea, că se luptă grozav cu sine.

— „Iubesce-mĕ" i-am șoptit în ureche.

— „Nu!" dise, smulgêndu-șĭ brațul dintr'al meu și adiându-șĭ cu mâna fruntea.

Era prea târdiu, ca sĕ ne putem întâlni cu cine-va. Calea era părăsită, icĭ colo strĕlucia câte-o lampă printre arborĭ. Ciuruitul fântânei săritóre mărea și mai mult liniștea și singurătatea. Din când în când se putea audi ropotul câte-unei trăsurĭ, care se pierdea încet în depărtare și care ni-aducea aminte, că la câțĭ-va pașĭ se vaeră populația unui oraș.

— „Te rog, fiĭ atât de bun, de mĕ însoțesce puțin" dise ea plecând spre Naviglio.

mai permit adunărĭ „cu direcţiunea partidei naţionale române“.

Până când sĕ mai dăinuéscă însĕ acéstă stare abnormă, de-a ne vedé puşĭ de fapt înafară de cadrul legilor şi al constituţiunii printr'un ordin ministerial?

Sĕ dăinuéscă până atuncĭ, până când le va plăcé acelora, carĭ au zădărnicit sfătuirile de astă tómnă, ce aveau de scop a resolva cestiunea, cum sĕ ne apĕrăm mai cu efect în contra nouelor volnicii şi ilegalităţĭ?

Dér cine sunt aceştia?

Noi scim, că ne-am ales un comitet central electoral, pe care l'am încredinţat cu conducerea afacerilor partidului nostru. 14 dintre membrii acestui comitet au fost întemniţaţĭ, dér cei-l'alţĭ 10 nu. Aceştia aveau prin urmare sĕ conducă mai departe trebile partidului.

Dér a venit ministrul şi li-a ḑis, că în condiţiunile de până acuma nu mai pot funcţiona ca comitet al partidului naţional român.

Datorĭ au fost dér aceştĭ membri, carĭ n'au fost restrînşĭ în libertatea lor personală, şi pe carĭ încrederea partidului i-a pus în fruntea sa, de-a da sémă acestui partid despre ceea ce au lucrat dela conferenţa din 1893 încóce şi în deosebĭ a-i da sémă despre starea de lucrurĭ creată prin ordinul ministerial din cestiune, cerênd avisul lui.

La acésta îi îndreptăţia insu-şĭ ordinul ministerial dela 16 Iunie 1894 nr. 321, prin care comitetul e chiar provocat de-a aduce acest ordin *„la cunoscinţa tuturor membrilor conducĕtorĭ ai partidului“*.

E clar şi invederat, că aceştĭ membri conducĕtorĭ nu pot fi decât bărbaţii de încredere ai alegĕtorilor românĭ, carĭ au representat şi represintă partidul.

Era dér neapĕrat de lipsă, ca conferenţa generală a acestor bărbaţĭ de încredere sĕ fiă conchiămată şi sĕ li-se presenteze ordinul ministerial, cerêndu-se avisul lor cu privire la disposiţiunile, ce le conţine.

La rêndul membrilor conducĕtorĭ ai partidului ar fi fost atuncĭ de a satisface acestor disposiţiunĭ, séu găsind, că ele nu sunt basate pe lege şi constituţiune, de a afla modul potrivit spre a remonstra în contra lor şi de a cere cassarea ordinului, dovedind că partidul nostru nu póte fi privit şi tractat ca o reuniune politică, cum îl declară ministrul, că programul lui politic nu póte fi făcut dependent de aprobarea guvernului etc. etc.

Tóte aceste însĕ nu s'au întêmplat şi urmarea este, că *membrii conducĕtorĭ ai partidului şi prin urmare partidul însuşĭ, nu au primit încă nicĭ acum, după un an de ḑile, cunoscinţă oficială despre ordinul ministrului dela 16 Iunie nr. 321, ce li-se putea şi li-se póte da numai de către membrii comitetului lor electoral conducĕtor, către care a şi fost adresat.*

Acésta este, credem, de ajuns pentru a sci, ce trebue sĕ facă bărbaţii de încredere însărcinaţĭ de conferenţa partidului cu conducerea afacerilor lui, ca sĕ eşim odată din miseria acestei stărĭ desolate, ce ni-s'a creat de-o parte prin prigonirile şi lovirile volnice şi ilegale, de altă parte prin slăbiciunea şi incapacitatea apĕrării nóstre.

Nu póte fi ceva mai trist pe lume, decât a vedé un popor, ca al nostru, redus, după atâtea lupte şi jertfe pentru causa sa, la o situaţiă, ca sĕ nu mai scie de este fript orĭ fiert.

Ar fi cea mai crudă ironiă a sorţii şi o vecĭnică pată pe némul nostru, décă li-ar succede adversarilor, sĕ-l încurce, sĕ-l împiedece în continuarea luptei sale legale şi sĕ-i paraliseze forţele naţionale cu nisce apucăturĭ de reglementare pe cale discreţionară administrativă.

Incă nu am încetat de-a fi cetăţenĭ ai statului ungar şi până când în fruntea acestuia va sta un guvern al Majestăţii Sale responsabil, nu-i este şi nu-i póte fi permis de-a se juca cu drepturile unui popor întreg.

Atêrnă dér numai dela noi, ca sĕ ni-le apĕrăm cu bărbăţia şi cu dibăcia cuvenită şi sĕ nu suferim, ca sĕ ni-se escamoteze cu mĕsurĭ à la Bach şi Seldnitzky.

Am ḑis dér şi ḑicem: încercărilor volnice şi ilegale ale potestăţii publice luptătorii noştri datorĭ sunt sĕ-le opună resistenţa legală în apĕrarea partidului, a organisaţiei lui, precum şi a programului naţional.

— „Dér promite-mĭ, că ne vom întêlni încă“ i-am ḑis rugându-o şi prinḑêndu-i mâna.

— „Lasă-mĕ“ rĕspunse ea; „mulţumesce-te cu cât ai auḑit aḑĭ; póte décă m'ai cunósce mai bine, ţi-aşĭ apare în altă colóre. Şi póte tot aşa ar fi şi cu mine“.

— „Sĕ ne întêlnim“ îi repetaiu. „Veḑĭ, eu simt, că cu cât te cunosc mai de-aprópe, cu atât te iubesc mai mult. Inima nu m'a înşelat“.

— „Destul ni-am jucat cu focul“ ḑise ea rîḑênd „sĕ nu începem déră jocul din nou“.

Din întêmplare am întors chiar pe acea cale, unde ni-am întêlnit întâia-şĭ dată. Nesiguranţa în care mĕ ţinea ea, aprópe era mai dulce, decât acel „da“, ce voiam sĕ-l storc de pe buzele ei.

— „Rĕmâi cu Dumneḑeu, d-le“ ḑise ea stând. „Acum lasă-mĕ sĕ merg singură“.

— „Mĕ supun“ rĕspunseiu „dér nu mĕ lipsi de orĭ-ce speranţă“.

— „Dumneḑeu cu d-ta“ — ḑise inc'odată zimbind....

Şi tótă séra n'am vĕḑut înaintea mea, decât acest zimbet.

(Va urma).

Şedinţă festivă în Blaşiu.

Blaşiu, 4 Iunie n. 1895.

Stim. D-le Redactor! Lunĭ séra, a doua ḑi de Rusalii, Societatea de lectură *„Inocenţiu M. Clain“* a teologilor din Blaşiu a dat o şedinţă festivă în refectoriul frumos împodobit al seminariului teologic de aicĭ, în onórea Escelenţei Sale Metropolitului *Mihalyi*, din incidentul instalării, cu cu următorul program:

1) Deschiderea şedinţei prin Michail *Hodârnău*, preşed., cl. IV;

2) Imn ocasional, cor bărbăt. de I. Mureşianu, esec. de clericĭ;

3) Carmen festum, de Generoso, decl. de E. P. *Bota*, cl. II;

4) Causa stagnării în literatura română, disertaţiă de Moise *Brumboiu* cl. IV;

5) Ovidiu act. V. Scena V. (monolog) de V. Alexandri, predat de M. *Ilieş*, cler. II;

6) In pământ, cor bărbăt. de I. Mureşianu, esc. de clericĭ;

7) Odă ocasională, compusă şi cetită de Emil *Sabo*, cl. a. I;

8) Dor de mare. Solo cu acompan. de pian, de I. Mureşianu, esec. de Mich. *Jivanca*, cl. a. II;

9) Dialog de Schiller (din Hoţii) pred. de Val. *Giurgiu*, cl. a. III şi Victor *Varga*, cl. a. I;

10) Eu mĕ duc codrul rĕmâne, cor. bărb. de I. Mureşianu, esec. de clericĭ.

Inchiderea şedinţei.

Ca sĕ fiu înţeles pe deplin, trebue sĕ premit la acest loc, că Societatea de lectură „Inocenţiu Micu Clain“ a teologilor din Blaşiu, este relativ veche, căcĭ implinesce acum 32 de anĭ. Insemnătatea astorfel de societăţĭ în orĭ-ce centru, orĭ şi la cine este destul de mare, cu atât mai mare este însĕ pentru tinerii clericĭ de aicĭ, cu deosebire, décă vom lua în considerare, că din an în an petrec laolaltă 50—60 de alumnĭ seminarişti, meniţĭ a fi la timpul sĕu preoţĭ vrednicĭ, conscii de datorinţa, ce li-o impune biserica şi naţiunea lor.

Acéstă societate, care a avut de-a lupta cu tot felul de neajunsurĭ, cu deosebire materiale, dispune în present de-o frumuşică bibliotecă şi de-o frumósă sumă de banĭ, cu care-şĭ acopere lipsele diferite cu procurarea de ḑiare, cărţĭ şi cu ajutorarea membrilor în cas de lipsă.

Statutele acestei societăţĭ prevĕd, ca în fiă-care an sĕ se ţină cel puţin o şedinţă publică, menită a da membrilor sĕi un impuls mai puternic spre desvoltare. Până acum însĕ acest lucru a fost tot numai un *pium desiderium*, care s'a accentuat de multe orĭ, dér din causa împrejurărilor, nu s'a putut duce la îndeplinire.

In anul acesta s'au reformat statutele societăţii, punêndu-se pe o basă modernă şi conformă cu societăţile de asemenea chiămare. In aceste statute se prevede a se ţiné în fiă-care an cel puţin o şedinţă publică.

Ce e drept, membrii au ţinut şi până acum câte-o şedinţă literară în fiă-care lună, au redactat o fóe, „Furnica“, au declamat poesii etc., dér acestea tóte numai în cadru restrîns. S'au edat şi unele cărţĭ, dintre carĭ două sunt de valóre mare, atât pentru preoţĭ, cât şi pentru mirenĭ; frumosul început se póte continua însĕ numai prin sprijinul celor din afară, căcĭ mijlócele societăţii sunt cu mult mai modeste, decât sĕ pótă suporta cheltuelile recerute cu edarea unor opurĭ de interes general.

Statutele cele nouĕ îi deschid societăţii un teren de desvoltare mai vast, ér pentru ca succesele viitorului sĕ fiă cu atât mai sigure, societatea s'a recomandat patronatului Escelenţei Sale noului Mitropolit prin şedinţa festivă din a doua ḑi de Rosalii.

I. P. S. S. a primit cu bucuriă invitarea făcută de fiiĭ sĕi sufletescĭ, ér frumósa cunună de asistenţĭ, printre carĭ şi un numĕr destul de însemnat de dame, ne servesce, ca o garanţă, că în cel mai apropiat viitor se va împlini şi dorul societăţii, de-a începe cu arangiarea de şedinţe publice, după cum prescriu statutele ei.

Şedinţa festivă din ḑiua a doua de Rosalii, a fost fórte succésă. Atât corurile, sub conducerea d-lui profesor de musică Iacob Mureşianu, cât şi singuraticii declamatorĭ şi disertatorĭ, au satisfăcut pe deplin aşteptărilor publicului, ér din faţa Escelenţei Sale, a căruia înaltă presenţă a însufleţit atât de mult tinerimea, am putut de-asemenea ceti o satisfacţiune deplină.

Décă fundatorii şi susţiitorii acestei societăţĭ au putut privi vre-odată cu încredere în viitor, atuncĭ sigur, că acel timp s'a început cu ḑiua de erĭ. Sub puternicul scut al Escelenţei Sale, societatea tinerilor clericĭ va lua un nou avênt, şi dorinţele prevĕḑute în statute sperăm, că le vom vedé realisate întocmai. Dela o şedinţă festivă, cum a fost cea de-aséră, şi până la una publică, este un pas fórte mic. Inainte dér cu Dumneḑeu!

Un participant.

SCIRILE ḐILEI.

— 26 Mai.

De-ale „Kulturegylet“-ului. In 4 Iunie n. după încheiarea sĕrbărilor, contele Apponyi, Bethlen Gábor, Kraus Istvan, Horváth Gyula, Rákosi, Sándor Iozsef şi Ugron Gabor, ca membri ai comitetului esecutiv, au ţinut o conferinţă, în care au luat următórele hotărîrĭ: Din incidentul mileniului sĕ se ţină în Budapesta un congres regnicolar. La Sighişóra sĕ se ridice bustul lui Petőfi, ér locul unde a căḑut în luptă, sĕ se însemne printr'un obelisc. Membrii din Ungaria ai „Kulturegylet“-ului se obligă a înfiinţa filiale. Viitórea adunare generală se va ţiné orĭ în Alba-Iulia, orĭ în Aiud.

—o—

O nouă fundaţiune. Din Blaşiu se anunţă, că ḑilele acestea d-l jude *Başota*, a presentat Escelenţei Sale Metropolitului o fundaţiune de *1300* fl. făcută de regretatul cancelist *Ioan P. Bota*, originar din comuna Şard. Fundaţiunea e făcută pentru scop cultural românesc. Amintim, că regretatul Bota a mai jertfit încă 300 fl. pentru biserica gr. cat. din comuna sa natală.

—o—

Numire. D-l Silviu *Suciu*, care până acum a ocupat postul unui translator în ministeriul de presidiu ungar din Budapesta, a fost numit secretar-adjunct ministerial tot la acelaşĭ ministeriu.

—o—

20 milióne pentru puscĭ cu repetiţiă. Din Budapesta i-se telegrafiază lui *„Neue Fr. Presse“*, că în cercurile delegaţilor se vorbesce despre cererea unui împrumut de *20,000,000* fl pentru procurarea de puscĭ cu repetiţiă.

—o—

Bancher arestat. „Budapesti Hirlap“ aduce scirea, că bancherul K. *Mano* din Pesta a fost arestat de poliţiă, pentru o defraudare de 15,000 fl. făcută în paguba unei femei.

—o—

Statute întărite. Ministeriul unguresc de interne sub nr. 46,525 a întărit statutele Reuniunei române de cântărĭ din Sebeşul săsesc.

—o—

Explorările miniere, pe care le-a întreprins în Dobrogea ministerul român al domeniilor, duc pe ḑi ce merge la resultate mai satisfăcĕtóre. De-ocamdată putem anunţa după „Timpul“, că din cercetările dela Lozova, carĭ se fac sub direcţiunea d-lui Pascu, inginer de mine, reese, că cu cât filónele se adâncesc, cu atât ele sunt mai frumóse şi mai bogate.

—o—

Omor politic. Din Rimini se anunţă, că deputatul italian Ferrari, întorcêndu-se acasă după mieḑul nopţii, a schimbat câteva cuvinte cu un grup de indivizĭ, de unde a plecat un foc de revolver, care l'a rănit de mórte la gât. S'au făcut multe arestărĭ. Intréga populaţiă a semnat o adresă către d. Ferrari. Autorul atentatului este cunoscut, dér nu s'a putut aresta încă pentru-că se ascunde.

—o—

Sinodul patriarhatului ecumenic din Constantinopole a hotărît sĕ se compună o pastorală către tóte bisericele ortodoxe din Orient, în care sĕ se combată enciclicele Papei, referitóre la unirea ortodoxilor cu catolicii. Cu compunerea acestei pastorale de mare însĕmnĕtate s'au încredinţat patru învĕţaţĭ distinşĭ grecĭ, adecă: Gregoriu Constantinides, Caravanghelis, C. Vokanilides şi Iordan Carolides.

—o—

Incendiu uriaş. Despre un incendiu uriaş se telegrafiază din New-York, că a isbucnit în pădurile din Pensylvania. Focul s'a estins şi în localităţile din apropiere, pustiind până acuma mai multe oraşe. Se crede, că mulţĭ ómenĭ au căḑut jertfă incendiului.

—o—

Din Asia ostică sosesc din nou scirĭ fórte îngrijitóre. In Tai-Tai-Fu (Fornosa) domnesce mare iritaţiă. Soldaţii precum şi indigenii jăfuesc şi aprind. Guvernorul s'a închis în palat, căcĭ celelalte edificii ale guvernului tóte sunt nimicite. Şi în Hobe a erupt revoluţia, şi armatele chinese din Nordul Formosei, la apropiarea Japonesilor, se disolvară şi începură a jăfui. Republica a căḑut, şi preşedintele Tang a fugit, ca sĕ-şĭ mântuéscă viéţa. Nu se scie cu siguritate, ce posiţiă vor lua puterile europene în faţa acestei anarchii în ostul depărtat.

—o—

Liferare. In biroul camerei comerciale din Braşov se póte ceti din partea celor interesaţĭ escrierea de oferte a direcţiunei centrale a regiei de tutun reg. ung. din Budapesta pentru asigurarea materialului de pânză, de care are lipsă în următorii trei anĭ. Terminul înaintărei ofertelor este până la 28 Iunie a. c.

—o—

Concert va da mâne Sâmbătă, şi Duminecă musica lui Ludovic Pongrácz din Cluşiu în otelul „La pomul verde“.

Concertul reuniunei de musică sibiene în Brașov.

Splendida reușită, ce-a avut'o reuniunea sibiiană de musică în concertul dat în Bucuresci, — la care concert însă-și Majestatea Sa regina Elisabeta a luat parte și și-a arătat în mod fórte viu mulțămirea sa prin aplause, chiămând chiar pe zelosul și talentatul dirigent al corului, pe d-l G. Dima, în logia regală spre a-i mulțămi și a-l ruga sĕ repete și sĕ mai cânte, — ne-a făcut și pe noi impacienți de-a mai audi încă-odată, după trei anĭ, corul d-lui Dima și sĕ gustăm marea plăcere, ce ni-o póte oferi un asemenea bine organisat și și mai bine disciplinat cor. Venise lume multă din oraș și de prin prejur, ca sĕ ia parte la acest concert și sĕ se delecteze de prestațiunile acestui cor eminent; sala era plină aprópe numai de un public românesc.

Psalmul 42, de F. Mendelssohn-Bartholdy, recunoscut de întrégа lume musicală ca un op de valóre eminent artistic, a fost cântat din partea reuniunei cu un succes, ce întrece tóte așteptările. Nuanțările cele mai fine ale tonurilor, ce le-am putut audi, dovedesc conducerea și instruarea escelentă a corului. *Recitativele* pentru sopran, cântate de d-ra *Cunțan*, au produs cel mai bun efect prin tonurile curate și corectitatea, cu care au fost predate. *Quintettul* cântat de sopran, 2 tenorĭ și 2 bașĭ, a fost partea aceea a psalmului, la care s'a putut mai mult admira armonia minunată a vocilor.

Cântecele poporale române, precum și *cele slovace*, arangiate pentru cor mixt de d-l G. Dima, dintre carĭ cele mai multe sunt bine cunoscute și deja popularisate, nu mai au lipsă a fi lăudate. Reuniunea sibiiană le și cântă aceste drăgălașe creațiunĭ ale conducĕtorului ei cu o artă numai ei proprie și mai greu de imitat. *D-na Dima*, escelenta altistă a corului, a cântat cu-o voce cât se póte de plăcută și c'un timbru impunĕtor trei cântece cu acompaniare de pian.

Amintim frumosul cântec: „*A fost odată un rege*“, *de Bubinstein*, prin care a dovedit cât de adânc pĕtrunde acéstă frumósă melodie a distinsului compositor. *Recitativul* și *Aria* din „*Creațiunea*“ *lui Haydn* au fost cântate de d-na *Crișan* cu o adevĕrată măestrie. Vocea d-nei Crișan posede mult farmec și-țĭ oferă ocasiune a-i admira desteritatea și dibăcia, cu care predomnesce tonul în tóte formele și figurile lui. Piesa cea din urmă din program, „*Hora*“, de *G. Dima*, a produs incontestabil cel mai mare efect asupra publicului. Predarea acestei compoziții escelente și bine armonisate a fost atât de vià, încât involuntar ți-se părea, că stai în mijlocul jocului național atât de plăcut la tinerĭ și bĕtrânĭ, și jocĭ după nisce tonurĭ feerice.

Distinsul și talentatul măestru fù de repețite-orĭ rechiămat, publicul nu voia sĕ se depărteze din sală, așa încât a trebuit sĕ repete și sĕ mai adaugă încă și alte cântece. De remarcat la acest unic cor este escelenta disciplină, care póte nu o găsescĭ mai perfectă la nicĭ un cor din tótă monarchia. Ne-a bucurat asemenea fórte mult, vĕdênd, cu câtă iubire membrii reuniunei se dedică artei musicale și cât de mult țin la conducĕtorul lor.

Concertului i a urmat o cină comună în otel „Europa“, unde se întrunì aprópe tot publicul românesc, ce luase parte și la concert. Șése mese întinse de-alungul și de-alatul salei, în jurul cărora ședea o societate distinsă și veselă, avênd în mijlocul sĕu pe iubiții óspețĭ sibiienĭ. Un șir lung de toasturĭ au urmat unul după altul, cel din tâiu l'a ținut d-l director gimnasial V. Onițiu în onórea d lui G. Dima și a corului. Au mai toastat d-nii Diamandi Manole, Ier. Barițiu, prof. Vlaicu, Sim. Damian, V. Bologa. D-l G. Dima mulțămì Brașovenilor pentru buna primire și asemenea mulțămiră d-nii Dr. Span, Dr. Saftu și Russu-Șirianu. Intrunirea a fost fórte veselă și animată. Spre fine s'a încins o horă mare între Brașovenĭ și Sibienĭ, ițĭ era drag sĕ-o privescĭ. Petrecerea, fórte animată, a durat până diminéța.

Óspeții sibiienĭ au plecat astădĭ cu trenul de 2 óre 40 minute după amédĭ și fură însoțițĭ până la gară de un numĕr frumos de brașovenĭ.

Dela d-l dirigent al corului reuniunei de musică din Sibiiu G. *Dima*, primim spre publicare următórele rêndurĭ:

In numele Reuniunei române de musică din Sibiiu, aduc călduróse mulțămite stimatelor familii române din Brașov, carĭ au avut amabilitatea de a primi și adăposti la sine cu ospitalitate românéscă membrii reuniunei nóstre.

Mulțămesc mai departe onoratei presse locale pentru spriginul binevoitor, ce a dat în organele sale întreprinderei nóstre.

In special mulțămesc în fine stim. Dómne Eufemia *Kertsch* și d-lui Dr. Iosif Blaga pentru prețiósele servicii, ce ne-au prestat și cu carĭ mult ne au deobligat.

Cu tótă stima

George Dima,
preș. Reun. rom. de musică.

Studii comerciale.

D-l *Romulus Ionașcu*, profesor la scóla comercială din Iașĭ, a fost trimis anul acesta din partea ministrului de culte român în strĕinătate, pentru de-a face studii asupra scólelor comerciale din diferite țĕrĭ. D-l Ionașcu a visitat până acuma scólele comerciale din Viena, Brünn și Praga; mai târdiu va visita scólele comerciale din Germania, Francia, Belgia și Anglia. Din observațiunile făcute până acuma, zĕlosul profesor, de origine Transilvanean din Năsĕud, a făcut un raport scientific, pe care și noi îl publicăm aci în estras.

I. Academia comercială din Viena.

Academia comercială din Viena datéză din anul 1858. Până atuncĭ nu esistau în Viena decât numai trei scóle cu caracter comercial, adecă scóla pentru comișĭ, secțiunea comercială dela Politechnicul din Viena și scóla comercială a lui Geyer. In anul 1856 B. V. *Ohligs*, fabricant de arme, vĕdênd lipsa unei scóle comerciale superióre, propuse Camerii de comerciŭ și industrie înființarea academiei comerciale. Camera de comerciŭ primesce propunerea, intervenind în acelașĭ timp la minister pentru a-i da voie sĕ înființeze o scólă înaltă de comerciŭ. In 1857 primind concesiune, se forméză o societate sub asupiciile Camerei de comerciŭ. Societatea, care era compusă din comercianții și fabricanții cei mai destinșĭ din Viena, deschise liste de subscripțiunĭ. In curênd se adună un capital de 352.700 fl.; numĕrul membrilor crescù până la 563. Gratie acestui succes moral și material, cursurile academiei se deschid în 13 Ianuarie 1858. La început nu erau decât numai 59 de elevĭ, dér din an în an numĕrul elevilor a început a-se înmulți. Așa în 1859 numĕrul elevilor se ridică până la 170, în 1862 până la 400, în 1871 până la 713, ér astădĭ Academia numĕră aprópe 1000 de elevĭ.

In 1877 cursurile Academiei s'au redus dela patru anĭ, cum au fost mai înainte, la trei anĭ pentru elevii, carĭ au patru clase gimnasiale. Cei carĭ nu au patru clase trebue sĕ facă un esamen de admitere și décă dovedesc, că au cunosciințele suficiente, sunt primițĭ în Academie. Elevii, carĭ nu pot face acest esamen, intră în cursul preparator, care duréză un an. La sfîrșitul anului elevul trebue sĕ facă un esamen, ca sĕ fiă admis în Academie. Pentru elevii, carĭ au terminat liceul și carĭ voesc sĕ intre în comerciŭ, esistă un curs special, care duréză un an. Elevilor cu patru clase gimnasiale, pe lângă materiile pur comerciale, li-se predau și materii, carĭ sunt neapărat de lipsă pentru o cultură generală: pe când elevii, carĭ au terminat liceul, învață numai materii comerciale. In 1892 s'a înființat, cu concesiunea ministerului de instrucție, un curs de séră pentru comișii din prăvălii, carĭ n'au avut ocasiune sĕ frecuenteze vre-o scólă comercială. Cursurile se țin Lunea, Marția, Joia și Vinerea dela 8—10 séra.

Ca mijlóce de învĕțămênt ale Academiei servesc: biblioteca, cabinetul geografic, fisic istoric, laboratorul de chemiă laboratorul de mărfurĭ, museul de mărfurĭ și fondul de burse.

Laboratorul de chiemă esistă dela întemeierea Academiei. De vre-o 15 anĭ, de când conducerea laboratorului se află în mâna distinsului profesor de chemiă *Nicolae Teclu* (român din Transilvania), laboratorul s'a îmbunătățit fórte mult, astfel, că póte concura cu laboratórele universităților, ba pot dice, că multe laboratóre dela unele universitățĭ nu sunt nicĭ pe jumĕtate așa de bine înzestrate, ca acest laborator, care face onóre Academiei comerciale din Viena și în special d-lui profesor Nicolae Teclu. Pagubă însĕ, că astfel de profesorĭ ca d-l Teclu sunt în serviciul unei scóle germane, ér nu române. Ar trebui sĕ atragem în țéră la noi astfel de forțe didactice.

Amintesc aci, că unii din elevii d-lui Teclu, după eșirea din scólă, s'au ocupat în special cu chemia. Așa un elev de al d-sale se află present la Londra, unde se ocupă mai departe cu chemia. Acésta se datoresce darului natural, ce-l are d-nul Teclu de-a face din chemiă un obiect fórte interesant și atrăgĕtor pentru elevĭ. Este de prisos a mai aminti aci lucrările chimice ale d-lui Teclu, carĭ au fost recunoscute de specialiștĭ germanĭ, francesĭ și englezĭ.

II. Celelalte școle comerciale din Viena.

Afară de academia comercială, în Viena mai esistă câte-va școle comerciale întreținute de către reuniunĭ, de asemenea și mai multe școle comerciale private, adecă: școla comercială a gremiului comercianților din Viena, înființată la 1849 prin stăruința lui A. Dück, vice-președintele gremiului comercial; apoi curs comercial pentru industriașĭ, cursurile reuniunei comercianților din Viena, școla comercială din Wiener-Neustadt, școla comercială a reuniunei femeilor din Viena, cursul complimentar comercial dela școla profesională de fete, curs comercial pentru fete și în fine școlele comerciale private.

(Va urma.)

Telegramă part. a „Gaz. Trans.“

Sătmar, 7 Iunie. Dr. *Lucaciu* a fost escortat bolnav din Seghedin pentru pertractarea de adĭ. El a sosit aicĭ Miercurĭ nóptea. Pertractarea s'a început la 9 óre. Părintele Lucaciu întrà în sală însoțit de inspectorul temniței din Seghedin. Lucaciu are ținută energică, neînfrântă. Se apĕră românesce și resolut. *Brediceanu* sdrobesce asertiunile procurorului. E aprópe sigur, că pertractarea se amână. Românĭ asistă în mare numĕr. Tribunalul e adus în completă confusie în urma descoperirilor și argumentelor lui Lucaciu și Brediceanu. Insuflețirea Românilor e la culme.

Exposiția din 1900.

Planul întreg al acestei marĭ exposiții francese s'a supus sĕptĕmâna trecută comisiunei superióre; el cere utilisarea unui spațiu de aprópe 108 hectare, pe când exposiția din 1889 a ocupat numai 26 de hectare. Lucrările cele mai marĭ, și în același timp cele mai interesante, vor fi întreprinse între Champs-Elysées și Esplanada; o parte din lucrările acestea vor fi păstrate și după exposițiă, și întregul aspect al acestei părțĭ încântătóre a Parisului va suferi decĭ o transformare, — natural în spre mai frumos.

Intrarea principală a esposiției va fi aprópe de Seina, la unul din colțurile pieței Concordiei. Intrând, visitatorii vor găsi la drépta clădirea administrației, prevĕdută cu o altă întrare esterióră, apoi pavilionul Educațiunei și Instrucțiunei. La stânga, Seina va rĕmâné cu totul deschisă; malul va fi împodobit cu grădinĭ în formă de terasă.

Promenada cea nouă, deschisă între Câmpiile Eliseice și cheul Conferinței, va începe printr'o întrare de onóre. La drépta privind Invalidii, se va ridica palatul Artelor-frumóse; la stânga, și în fața acestui palat, dér în dimensiunĭ mai micĭ, se va ridica clădirea esposiției retrospective a artelor francese. Aceste două edificii vor fi împreună cu puntea monumentală, singurele construcțiunĭ definitive ale esposiției. Podul monumental, aședat în axa Esplanadei, va avé lărgimea stradei Avenue des Champs-Elysées: șése-decĭ de metri. Originalitatea sistemului construcțiunilor de ridicat pe Esplanadă va consista în aceea, că, contrar celor ce s'au făcut la 1889, construcțiunile acestea vor ocupa centrul Esplanadei. Tótă partea acésta din teritorul exposiției va fi reservată grupurilor industriilor de artă.

Malurile Seinei vor fi acoperite de exposițiă până la podul Alma: la drépta paviliónele orașului, al Horticulturei, al Economiei sociale; la stânga, palatele și paviliónele puterilor strĕine. Pe acelașĭ mal se vor aședa, dela podul Alma până la gara Champs de Mars, exposiția armatelor de uscat și de mare al marinei comerciale, ale pădurilor, vênatului, pescuitului, etc.

Ministerul lucrărilor publice îșĭ propune, afară de acésta, sĕ reguleze malurile Seinei.

La Trocadero se vor instala esposițiile coloniale. La Champ de Mars se vor distribui marea industriă și producția agricolă (material și procedeurĭ mecanice; mine și metalurgiă; industria chimică; torsăturĭ, țesăturĭ și îmbrăcăminte; geniul civil, mijlóce de transport; alimente; agricultură; electricitate; etc.)

Două rêndurĭ de palate se vor întinde de-alungul stradelor Suffren și la Bourdonnias, sfîrșind cu un imens castel de apă cu cascade suprapuse și cu palatul Electricității. Pe tot parcursul grădinei se vor aranja terase de circulațiă în două caturĭ; din catul al doilea ochiul va îmbrățișa panorama Câmpului lui Marte și al Trocaderului. Palatul Electricității va fi un palat de sticlă strălucitóre, séra ca un far gigantic. Galeria mașinelor din 1889 se va păstra, se vor modifica numai forma și întrebuințarea. In centru se va instala marea sală a serbărilor. Turnul Eiffel rĕmâne, nu se scie însĕ, décă va fi modificat.

DIVERSE.

O constelațiune curiósă a planeților. Este o întêmplare estraordinară, că de present toțĭ planeții marĭ și cunoscuțĭ ai sistemului solar, séra după apunerea sórelui stau pe orizont, și în cea mai mare parte se și pot vedé. Cei cincĭ planețĭ vechĭ: Mercur, Venus, Mars, Jupiter și Saturn se pot vedé în unul și acelașĭ timp, la 9 óre séra, pe orizontul vestic. Cel mai lucitor, Venus, stă în constelațiunea gemenilor, într'o liniă cu Castor și Pollux; Mars, cunoscut prin lumina s'a rosietică, stă ceva mai sus, deasupra lui Venus; Jupiter ceva mai departe spre Vest, și și mai departe în direcțiunea către sóre stă Mercur. Saturn se află în Suo, nu departe de steaua Spica din constelațiunea vergurei. Acești cincĭ planețĭ se pot deosebi cu ochii liberĭ. Uranus stă nu departe de Saturn, în constelațiunea cumpenei, însĕ pentru al vedé trebuesc ochĭ bunĭ, séu un ochian mic. Neptun, din causa luminei sale slabe, se póte vedé numai cu ajutorul unui instrument bun, și el apune o óră după apunerea sórelui. Aparința curiósă a întâlnirei tuturor planeților ar fi produs în vechime și în evul mediu mare fierbere între astrologĭ și ar fi dat ansă la profețiile cele mai fantastice; astădĭ însĕ ómenii află numai plăcere în aspectul acesta și nu mai încércă de-a ceti din constelațiunea stelelor sorțile omenimei.

Literatură.

In editura librăriei *Carol Müller* din Bucuresci (Calea Victoriei 53) a apărut romanul original **Lume nouĕ și lume vechiă**, de *Duiliu Zamfirescu*. Format estetic de 206 pag., tipar frumos. — Prețul 3 lei.

Din „*Biblioteca pentru toţĭ*“, editată de librăria Carol *Müller* din Bucurescĭ (Calea Victoriei 53) a apărut volumul al şeselea, întitulat „Icóne şterse“, o nouă operă a d-lui *A. Vlăhuţă*, conţinênd novele, cu portretul şi iscălitura autorului şi o scrisóre de Barbu Delavrancea. Şi acest volum costă 30 banĭ (15 cr.) Din cele 6 volume apărute pănă acum vedem cu bucuriă, că „*Biblioteca pentru toţĭ*“ a d-lui C. Müller publică opere de-o valóre reală, urmând din ce în ce mai bine. Abonate 10 numere de-odată costă numai 3 lei, ér 24 de numere (un an) 7 lei. Abonaţii pe un an vor primi gratis şi franco volumul „Poveste Tristă“, roman de Fr. Coppée, care costă în librăriă 1 leu 50 banĭ.

*

In tipografia „A. Mureşianu“ din Braşov a apărut: Povestirĭ economice despre grădinărit, economia câmpului, vierit şi pădurit, de *Ioan Georgescu*. O carte fórte folositóre pentru plugarĭ, scrisă în stil uşor de priceput. Cartea are 136 pag. şi costă 25 cr. De vêndare la tipografia „A Mureşianu“ în Braşov, şi la autorul în Scorei (p. u. Alsó-Porumbák).

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 Iunie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.95
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.15
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	126.30
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	103.25
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	124.50
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	98.30
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	148.—
Renta de hârtie austr.	101.35
Renta de argint austr.	101.30
Renta de aur austr.	122.65
Losurĭ din 1860	158.—
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	1075.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	490.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	408.—
Napoleondorĭ.	9.62½
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.22½
London vista	121.15
Paris vista	48.25
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.50
Note italiene.	46.20

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul pieţei Braşov.

Din 7 Iunie 1895.

Banonote rom.	Cump. 9.57	Vênd.	9.62
Argint român.	Cump. 9.56	Vênd.	9.60
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9.63	Vênd.	9.67
Galbenĭ	Cnmp. 5.75	Vênd.	5.80
Mărcĭ germane	Cump. 58.90	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump. 130.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.90	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.25	Vênd.	101.25

Avis!

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reînoi orĭ şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei lunĭ.

Domnii abonaţĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.